

[Statsministeren.]

vi vil også gøre det i nært samarbejde med den faglige bevægelse.

I denne oplysningskampagne vil vi give åbne vilkår også for argumenter imod fællesmarkedet, men man skal ikke være i tvivl om, hvad der er socialdemokratiets klare flertalsstandpunkt i denne sag. Jeg synes, det så udmærket kom til udtryk i slutningen af udenrigsøkonomiminister Ivar Nørgaards tale i går, hvor han sluttede med at sige:

„Det er væsentligt, at Danmark nu gør sig rede til at træffe en positiv beslutning i forhold til EF. Det er nu, vi har muligheden for et medlemskab med fulde rettigheder og forpligtelser. Der er for regeringen ingen tvivl om, at det vil være i den danske befolknings interesse at benytte denne mulighed“.

Jeg slutter citatet her, og jeg har bragt citatet, for at man skal være klar over, at det helt og fuldt dækker regeringens opfattelse. Jeg tror også, det vil berolige bekymrede sjæle både i indland og udland, at det her så stærkt understreges, at det ikke blot er de fulde rettigheder, Danmark vil have, men at vi fra regeringens side også er indstillet på at tage de forpligtelser, der følger med.

Den egentlige replik fra punkt til punkt på den debat, der har fundet sted, vil udenrigsøkonomiministeren komme med. Jeg skal fremsætte nogle mere brede hovedsynspunkter.

Jeg skal først gøre et par bemærkninger om det samfundsøkonomiske. Jeg er helt enig i, at dette ikke kan gøres til udelukkende et økonomisk spørgsmål, men at det i meget høj grad også er et politisk spørgsmål, og jeg skal komme med mine politiske betragtninger bagefter. Men jeg synes på den anden side, det ville være forkert, hvis et land i Danmarks økonomiske og valuta-mæssige situation så bort fra, hvad de økonomiske virkninger af medlemskab eller ikke-medlemskab vil blive. Jeg tror, vi er nødt til at tage det økonomiske med i betragtning, og her synes jeg, at jeg er nødt til

at gentage, at der for landbruget og fiskeriet ikke er nogen tvivl om, at der hentes meget store fordele hjem ved medlemskab. Disse fordele vil gå tabt, hvis vi ikke bliver medlem, og de kan ikke opnås på anden måde. Hvis vi ved at blive uden for fællesmarkedet går med til at give andre lande en fortrinsstilling på det britiske marked, så vil vi lide alvorlige og varige tab. Og hvis vi vil gå med til ved at blive stående udenfor at lade andre lande få en fortrinsstilling på det stærkt voksende marked for fisk på kontinentet, så vil vi også lide alvorlige og varige tab.

For industriens vedkommende må det være indlysende, at udviklingsmulighederne for dansk industri vil være langt større inden for markedet, end hvis vi isoleret står udenfor. Jeg har nævnt de sikre gevinster for landbrug og fiskeri, men det er industrien, der er vores hovederhverv, og jeg synes, at situationen for industriens vedkommende i dag, hvor vi står over for at træffe beslutning om medlemskab i fællesmarkedet, meget minder om den situation, vi befandt os i, da vi skulle træffe beslutning om indtræden i EFTA. Mange frygtede dengang et chok, man talte om en chokrapport og frygtede for, at visse dele af dansk industri ville bukke under som følge af den øgede frie konkurrence inden for det europæiske frihandelsområde.

Vi ved i dag, hvordan det gik. Vi fik den stærkeste fremgangsperiode, vi har haft i dansk historie, for industrien, den stærkeste fremgangstakt i industriens udbygning og den stærkeste eksportfremgang, vi nogen sinde har haft.

Dette EFTA falder nu bort, og jeg føler mig i hvert fald på basis af de rapporter, der foreligger, overbevist om, at vi ved indgang i fællesmarkedet vil opleve noget, der ligner det, vi oplevede ved indgangen til EFTA. Der vil være områder, der mærker modgang, men de vil i forhold til dem, der får fremgang, være få og små. Vi skal altså ikke glemme, at et ja eller et nej til fællesmarkedet vil blive afgørende for beskæftigelses-